

Una ocasió històrica

Les eleccions del 24 de maig del 2015 han marcat un abans i un després en la història del valencianisme polític. La coalició Compromís – dins de la qual el Bloc Nacionalista Valencià és clarament hegemònic – va obtenir 456.823 vots i 19 diputats, uns números impensables una dècada enrere, quan superar les 100.000 paperetes era un repte ingent. Ara, en canvi, Compromís no sols ha esdevingut la tercera força de l'hemicicle valencià, a només quatre diputats de la segona, sinó que forma part del Consell, amb una vice-presidència, cinc conselleries i les funcions de portaveu.

La força de Compromís és tan considerable que ha desplaçat Podem, la formació de moda a l'Estat espanyol, fins a la cinquena plaça. Fins i tot a la demarcació d'Alacant, allà on el valencianisme té una penetració menor, la coalició taronja va superar en vots el partit de Pablo Iglesias. Una cura d'humilitat que li ha fet obrir els ulls amb vista als comicis estatals de la tardor, quan haurà de competir per la presidència del Govern espanyol, el seu veritable objectiu.

En aquest sentit, la seua intenció de concórrer-hi de braçat de Compromís presenta un problema greu: la previsible submissió dels diputats i diputades valencians a les directrius de Podem, atès que el reglament del Congrés nega la possibilitat de formar grup parlamentari propi a tots aquells partits que no han competit a les urnes, com seria el cas de la hipotètica candidatura Compromís-Podem – o Podem-Compromís – al País Valencià.

Mònica Oltra, la líder indiscutible de la coalició valenciana, defensa anar-hi plegats. Remarca que, tot seguit, els membres de Compromís podrien tenir un grup propi, però en realitat, aquesta possibilitat, no hi és. Com a màxim, Iglesias planteja de crear un "subgrup" que, en el cas del PSC, ja hem vist de què ha valgut. Per aquest motiu, el debat que s'enceta ara al si de Compromís, en ple estiu i quan centenars de càrrecs s'estrenen a les institucions, no és minso. Ni de bon tros. En el moment més brillant de la seua trajectòria, el valencianisme polític es juga anar per separat i marcar perfil propi o, per contra, subjugar-se a un grup espanyol que, com més va no passa de ser un PSOE envernissat.

Per tenir un grup propi al Congrés, n'hi ha prou d'obtenir cinc actes de diputat, i en funció dels resultats del 24M, Compromís en tindria set. Per comptes d'explorar la via Podem, Oltra i companyia haurien d'apostar fort per anar-hi en solitari i aconseguir una veu pròpia, nítidament diferenciada, a les Corts espanyoles. Ho tenen a l'abast.

22

64

54

70

78

La Galeria

- 73** LITERATURA
Entrevista a Adolf Beltran
- 74** L'enverinada tarda de Marguerite Duras
Gillem Pufarré
- 75** LITERATURA | Ramon Pla
Microcosmos
- 76** MÓN EDITORIAL
- 77** CINEMA | Àlex Gorina
Indispensable per a l'estiu 2015
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
Manual elemental d'interpretació
- 79** ART | Ricard Mas
Apteosis de l'objecte aplegat
- 80** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Excessos
- 81** GASTRONOMIA | Jaume Fàbrega
Juli Soler

(València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica SENA
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.